

சபையில் பெண்கள்: ஒரு வேதாகம மேலோட்டம்

எஃப். எஃப். புருஸ் (F. F. Bruce)

F. F. Bruce · ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf · ஏப்ரல் 2021 · அக்டோபர் 2026-இல் திருத்தப்பட்டது

"Women in the Church: A Biblical Survey", Christian Brethren Review 33 (1982): 7-14.

அவரைப் பற்றி: ஃபிரெடெரிக் ஃபைவி புருஸ் (Frederick Fyvie Bruce), எஃப்.

எஃப். புருஸ் என்று அறியப்பட்டவர் (பிறப்பு: 12 அக்டோபர் 1910, எல்ஜின், ஸ்காட்லாந்து; இறப்பு: 11 செப்டம்பர் 1990, பக்ஸ்டன், டெர்பிஷையர், இங்கிலாந்து). அவர் ஸ்காட்லாந்தைச் சேர்ந்த ஒரு சுவிசேஷக (எவாஞ்சலிக்கல்) இறையியலாளர். 20-ஆம் நூற்றாண்டின் பிரிட்டிஷ் இறையியலில் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்ற புதிய ஏற்பாட்டு அறிஞர்களில் ஒருவர் என்று சில எழுத்தாளர்கள் அவரைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

புருஸ் சகோதரர் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சுவிசேஷகரின் மகன். வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் திறந்த சகோதரர்கள் (Open Brethren) குழுவின் ஊக்கமுள்ள உறுப்பினராக இருந்தார். ஆனாலும் சகோதரர் இயக்கத்தின் போதனையின் ஒரு பகுதியாக இருந்த காலப்பகுப்புக் கோட்பாட்டை (Dispensationalism) அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

1959-இல் அவர் மான்செஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் வேதாகமக் கல்வி மற்றும் விளக்கவுரைக்கான ஜான் ரைலண்ட்ஸ் பேராசிரியரானார் (John Rylands Professor). இந்தப் பொறுப்பில், அவருடைய தலைமுறையின் வேறு எந்தப் பேராசிரியரையும் விட அதிகமான வேதாகம ஆய்வுக் கட்டுரைகளை (முனைவர் பட்ட ஆய்வுகளை) அவர் வழிநடத்தினார். அவருக்கு வேதாகமத்தில் மிக ஆழ்ந்த அறிவு இருந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. விரிவுரைகளில் அவர் எபிரெய், கிரேக்க மூலபாடங்களையும் பல ஆங்கில வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளையும் மனப்பாடமாக மேற்கோள் காட்டினார் என்று மாணவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

தனிப்பட்ட நிலைப்பாட்டில் அவர் ஒரு சுவிசேஷகர் என்று அறியப்பட்டார். சுவிசேஷக மாணவர் இயக்கமான இன்டர்வார்சிட்டியை (InterVarsity) அவர் உற்சாகமாக ஆதரித்தார். 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக (1956–78) Christianity Today இதழின் ஆலோசனை இணை ஆசிரியராகவும் இருந்தார்.

தம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான சுவிசேஷகர்களுக்கு மாறாக, பவுலின் நிருபங்களைப் பற்றிய தம் விளக்கத்தின்

அடிப்படையில், சபை ஊழியத்தில் பெண்களுக்குச் சம உரிமை வேண்டும் என்று அவர் உறுதியாகப் போராடினார்.

ஜெர்மன் மொழியில் அவருடைய வெளியீடுகள் அதிகம் இல்லை. என் இளமைக் காலத்தில் மிகவும் அறியப்பட்டது "Die Glaubwürdigkeit der Schriften des Neuen Testamentes" (புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்துகளின் நம்பகத்தன்மை), 1976. ஜெர்மன் வெளியீடுகளில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் இங்கே பழைய புத்தகக் கடையில் தேடிப் பார்க்கலாம்:

"F. F. Bruce" – பயன்படுத்திய, பழைய மற்றும் புதிய புத்தகங்களை வாங்க (booklooker.de)

அறிமுகக் குறிப்புகள்

கலாச்சாரச் சார்பு என்ற நிகழ்வும், அதோடு இணைந்த தழுவல்களும் வேதாகமத்திலேயே மீண்டும் மீண்டும் விளக்கப்படுகின்றன. வனாந்தரத்திலிருந்து கானானின் நிலையான விவசாய வாழ்க்கைக்குள் நுழையும் இஸ்ரவேல் நாடோடிகளைக் காண்கிறோம். அந்த விவசாயப் பொருளாதாரம் ராஜாக்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் நகர்ப்புற, வணிகம் சார்ந்த பொருளாதாரத்திற்கு இடம் கொடுப்பதைக் காண்கிறோம். இஸ்ரவேலின் பெரிய தீர்க்கதரிசிகள் கண்டித்த எல்லா அநீதிகளும் அதோடு வந்தன. சிறையிருப்புக்குப் பிந்தைய காலத்தில், ஒரு பெரிய, நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பேரரசின் பகுதியாக வாழ்வதற்கான தழுவலைக் காண்கிறோம் – முதலில் பெர்சியப் பேரரசு, பின்பு கிரேக்க (ஹெலனிஸ்டிக்) பேரரசு, பின்பு ரோமப் பேரரசு. (காலத்தால்) குறுகிய புதிய ஏற்பாட்டு எல்லைக்குள்ளும்கூட, சுவிசேஷம் தன் யூத, பாலஸ்தீனத் தாய்ச்சூழலிலிருந்து மத்தியதரைக்கடல் உலகின் புறஜாதிச் சூழலுக்குள் மாற்றி நடப்படுவதைக் காண்கிறோம். இவ்விஷயத்தில் யோவானின் முறை குறிப்பாகக் கவனத்தை ஈர்க்கிறது. கிறிஸ்துவைப் பற்றிய மூலச் சுவிசேஷத்தை அவர் காத்துக்கொள்கிறார். அதே சமயம், அதன் நிலையான, உலகளாவிய செல்லுபடியை ஒரு புதிய மொழிநடையில் வெளிப்படுத்துகிறார். அது முதலில் அறிவிக்கப்பட்ட மக்களிடமிருந்து மிகவும் வேறுபட்ட வாசகர்களுக்காக அவர் அப்படிச் செய்கிறார்.

நம்முடைய கர்த்தருடைய காலத்தில் வேதபாரகர்களுக்கும் பரிசேயர்களுக்கும் இருந்த முக்கிய அக்கறைகளில் ஒன்று இதுதான்: முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு வாழ்க்கை முறையில் முதலில் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு நியாயப்பிரமாணத் தொகுப்பைத் தங்கள் சமகாலத்தவர்களுக்குப் பொருத்துவது. உதாரணமாக, ஓய்வுநாள் சட்டம் ஒரு எளிய மேய்ப்பர் அல்லது

விவசாயப் பொருளாதாரத்தை மனதில் கொண்டு வகுக்கப்பட்டது. அங்கே “வேலை” என்பது தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு சொல். ஆனால் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்த சிக்கலான சூழ்நிலையில், எந்த வகையான செயல்கள் “வேலை” என்ற தடைக்குள் வந்தன? மக்களுக்குத் தெளிவான வழிகாட்டுதல் கொடுக்க விரிவான வரையறை தேவை என்று வேதபாரகர்கள் கண்டார்கள். அவர்களுடைய பள்ளிகளில் ஒன்றில் “வேலை”யின் முப்பத்தொன்பது வகைகள் வரையறுக்கப்பட்டன. அவை அனைத்தும் ஓய்வுநாளில் தடை செய்யப்பட்டன.

கலாச்சாரச் சார்பு என்ற பிரச்சினையை அணுக இது ஒரு வழி. இயேசுவின் வழி வேறு. அவர் அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்குத் திரும்பிச் செல்வதையே தெரிந்துகொண்டார்: கட்டளையின் மூல நோக்கத்தை முன்னேற்றும் எந்தச் செயலும் அதை நிறைவேற்றியது. அந்த மூல நோக்கத்தைத் தடுக்கும் எந்தச் செயலும் அதை மீறியது. ஆனால் எந்தச் செயல்கள் மூல நோக்கத்தை முன்னேற்றுகின்றன, எவை அதைத் தடுக்கின்றன என்பதை மக்களே தீர்மானிக்க வேண்டியிருந்தது: அவர் துல்லியமான விதிமுறைகளை வகுக்க விரும்பவில்லை.

பழைய ஏற்பாட்டைக் கையாளுவதில் வேதபாரகர்களின் வழிக்கும் இயேசுவின் வழிக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைச் சுவிசேஷங்கள் காட்டுகின்றன. அதைத் தொடர்ந்த சபை வரலாறு, நம் சொந்தத் தலைமுறை வரை, புதிய ஏற்பாட்டைக் கையாளுவதிலும் அதே வேறுபாட்டைக் காட்டுகிறது. மாறிவரும் சூழ்நிலைகளுக்கு அதன் கொள்கைகளைப் பொருத்த மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு முயற்சிகளிலும் அது தெரிகிறது. சபைச் சட்டம் – அது வெளிப்படையாக அப்படி அழைக்கப்பட்டாலும் இல்லாவிட்டாலும் – வேதபாரகர்களின் வழிக்கு ஒரு உதாரணம்: மூப்பர்களின் பாரம்பரியம்.

புதிய ஏற்பாட்டின் நித்தியச் செய்தி இன்று நம் நடைமுறைக் கவனத்தைப் பெறும்போது, கலாச்சாரச் சார்பை நிச்சயமாகக் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். அந்தச் செய்தி முதன்முதலில் கொடுக்கப்பட்ட இடம் சார்ந்த, காலம் சார்ந்த சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டால்தான், அதன் நிலையான செய்தி உண்மையில் என்ன என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். குறிப்பாக, நம் சொந்தக் கலாச்சாரத்தின் இடம் சார்ந்த, காலம் சார்ந்த சூழ்நிலைகளில் அதை எப்படிப் புதிதாகப் பொருத்துவது என்று கற்றுக்கொள்ள விரும்பும்போது இது அவசியம்.

தங்களுடையதிலிருந்து வேறுபட்ட பாரம்பரியமுள்ள நாடுகளுக்குச் சுவிசேஷத்தைக் கொண்டு செல்லும் மிஷனரிகளைப் பொறுத்தவரை இதை நாம் இயல்பானதாகக் கருதுகிறோம். உடனடியான, உலகளாவிய தொடர்புகள் இருந்தாலும், கலாச்சார அதிர்ச்சி ஒரு உண்மையாகவே இருக்கிறது – இரு

திசைகளிலும் செல்லும் ஒரு உண்மை. அதுபோலவே, சுவிசேஷங்களும் நிருபங்களும் முதலில் தோன்றிய கலாச்சாரங்களைப் பற்றிய கரிசனையுள்ள விழிப்புணர்வு, அந்த ஆவணங்களை அவற்றின் சொந்தச் சூழலில் புரிந்துகொள்ள நமக்கு உதவும் என்று எடுத்துக்கொள்வோம். பின்பு நம் சொந்த வாழ்க்கைச் சூழலிலும் அவற்றிலிருந்து பயன்பெறுவோம்.

I. சிருஷ்டிப்பில்

சிருஷ்டிப்பு விவரணங்களின் அடிப்படைப் போதனை இதுதான்: தேவன் மனிதனை (ஆதாமை) தம் சாயலாகச் சிருஷ்டித்தபோது, அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாகச் சிருஷ்டித்தார் (ஆதியாகமம் 1:27).

ஆதியாகமம் 1-இன் விவரணத்தில் முன்னுரிமை பற்றிய கேள்வியே எழவில்லை; மேன்மை பற்றிய கேள்வி எழவே இல்லை. ஆதியாகமம் 2-இல், பெண் ஆணுக்குப் பிறகு (காலத்தால்) உருவாக்கப்படுகிறாள்: “அவனுக்கு ஏற்ற துணையாக” இருக்கும்படி. பிற்கால விளக்கவுரையாளர் ஒருவர் சொன்னதுபோல “அவன் தேவனுக்காக மட்டும், அவள் அவனுக்குள் தேவனுக்காக” என்று அல்ல. இந்தச் சிருஷ்டிப்பு விவரணத்தில் ஆணுக்கு உள்ள (காலத்தின்) முன்னுரிமை அவனுடைய மேன்மையைக் குறிக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட எந்தக் கூற்றுக்கும், கடைசியாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதே படைப்புக்கு மகுடம் என்ற எதிர்வாதத்தால் பதில் சொல்லலாம் – ஆனால் இரண்டு வாதங்களுமே பயனற்றவை.

II. வீழ்ச்சியில்

சிருஷ்டிப்பு விவரணங்களில் அல்ல, வீழ்ச்சியின் விவரணத்தில்தான் ஒரு பாலினம் மற்றொன்றின் மேல் மேன்மை பெற்றிருப்பது முதன்முறையாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இங்கேயும் அது உள்ளார்ந்த மேன்மை அல்ல; பலவந்தமாகச் செலுத்தப்படும் மேன்மை. சிருஷ்டிகர் ஏவாளிடம் சொன்ன வார்த்தைகள் – “உன் ஆசை உன் புருஷனைப் பற்றியிருக்கும், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்” (ஆதியாகமம் 3:16) – இதைக் குறிக்கின்றன: நம்முடைய பாவமுள்ள மனித நிலையில், பெண்ணுக்குத் தன் மேல் இருக்கும் இயல்பான ஆசையை ஆண் பயன்படுத்தி, அவளை ஆண்டு, அடிமைப்படுத்துகிறான். **பெண்ணை அடிமைப்படுத்துவது உண்மையில் ஆணின் வீழ்ந்த சுபாவத்தின் ஒரு அறிகுறியே.**

வீழ்ச்சியின் விளைவுகளை மேற்கொள்வது கிறிஸ்துவின் கிரியையில் அடங்கியிருக்குமானால், பெண்ணின் விடுதலைக்கு அவருடைய கிரியை என்ன விளைவைத் தருகிறது என்பது தெளிவாகிறது.

III. புதிய சிருஷ்டிப்பில்

(a) இயேசுவின் மனப்பான்மையும் போதனையும்

இயேசு ஆண் ஆதிக்கமுள்ள ஒரு கலாச்சாரத்தில் பிறந்தார். அதன் அடிப்படை எண்ணங்களில் சிலவற்றை அவர் அமைதியாகவும் மறைமுகமாகவும் தகர்த்தார். உதாரணமாக, விவாகரத்துக் கேள்வியை அவர் கையாண்ட விதம், அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு அவர் தொடர்ந்து முறையிட்டதை மட்டும் காட்டவில்லை. அதன் மிக முக்கியமான நடைமுறை விளைவு, பெண்களுக்குக் கடுமையாகப் பாதகமாக இருந்த ஒரு ஏற்றத்தாழ்வைச் சமன் செய்ததுதான். அவருடைய ஆண் சீஷர்கள் இதை உடனே புரிந்துகொண்டார்கள்; அவர்களுடைய எதிர்வினை அதைக் காட்டுகிறது. “எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஒருவன் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்யக்கூடாது என்றால், விவாகம் செய்யாமல் இருப்பதே நல்லது” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள் (மத்தேயு 19:10).

முதல் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் ஆண்களாக இருந்தார்கள் என்ற உண்மையிலிருந்து சில வேளைகளில் நியாயமற்ற முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் உண்மையில், நம் கர்த்தருடைய ஆண் சீஷர்கள் அவருடைய பெண் சீஷர்களுக்கு அருகில் ஒரு பரிதாபமான காட்சியாகவே இருந்தார்கள் – குறிப்பாக அவருடைய கடைசி மணிநேரங்களில். தம் உயிர்த்தெழுதலின் செய்தியை அறிவிக்கும் சிலாக்கியத்தை அவர் முதலில் ஒப்படைத்தது பெண்களிடம்தான்.

அவர் பெண்களை மிக இயல்பாகவும் தயக்கமின்றியும் உண்மையான நபர்களாக நடத்தினார். பெத்தானியா ஊர் மரியாளின் கவனமுள்ள செவிகளுக்கும் இருதயத்திற்கும் அவர் தம் போதனையைக் கொடுத்தார். அதே சமயம், உண்மையான ஆராதனையின் தன்மையை அவர் வெளிப்படுத்தியது வேறு யாருக்குமல்ல, ஒரு சமாரியப் பெண்ணுக்குத்தான். கிணற்றருகே அவரை அப்படிக் கண்ட அவருடைய சீஷர்கள், அவர் ஒரு பெண்ணோடு பேசிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள்: ஒரு மதப் போதகருக்கு இப்படிப்பட்ட காரியம் சிறந்த பட்சத்தில் நேர விரயம், மோசமான பட்சத்தில் ஆவிக்குரிய ஆபத்து.

(b) பவுலின் மனப்பான்மையும் போதனையும்

தம் உடன் ஊழியர்களைப் பற்றி – ஆணாக இருந்தாலும் பெண்ணாக இருந்தாலும் – பவுல் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார். **அவற்றில் ஊழியத்திலோ அந்தஸ்திலோ எந்த வேறுபாடும் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை.** பெண் உடன் ஊழியர்களில், கெங்கிரேயா சபையின் உதவிக்காரியான பெபேயாளை நினைவுகூருகிறோம் (ஜெர்மன்

மொழியில் "Diakonin", பிற்கால அர்த்தத்தில் சேவை சகோதரியான "Diakonisse" அல்ல!) (ரோமர் 16:1-2). ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தைப் பத்திரமாகக் கொண்டுசேர்த்ததன் மூலம் அவள் உலகளாவிய சபைக்கு விலைமதிக்க முடியாத ஒரு சேவை செய்தாள். பிலிப்பி பட்டணத்து எயோதியாளையும் சிந்திகேயாளையும் நினைவுகூருகிறோம். கிலேமெந்துவோடும் மற்றவர்களோடும் சேர்ந்து சுவிசேஷத்தில் தன்னோடு தோளோடு தோள் நின்று பிரயாசப்பட்ட பெண்கள் என்று பவுல் அவர்களைப் பாராட்டினார் (பிலிப்பியர் 4:3). பவுல் "அப்போஸ்தலன்" என்ற பதத்தை லூக்காவைவிட விரிவாகப் பயன்படுத்துகிறார். ரோமர் 16:7-இல் அன்றோனீக்குவோடு குறிப்பிடப்படும் நபர் ஆணாகிய யூனியாஸ் அல்ல, பெண்ணாகிய யூனியா (கிறிசோஸ்தோம் [Chrysostomus] அப்படித்தான் புரிந்துகொண்டார்) என்றால், அவர் அவர்களில் குறைந்தபட்சம் ஒரு பெண்ணையாவது சேர்த்திருக்கக்கூடும்.

பவுல் பெற்ற கல்வியின் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ... யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றுமில்லை, அடிமையென்றும் சுயாதீனனென்றுமில்லை, ஆணென்றும் பெண்ணென்றுமில்லை" (கலாத்தியர் 3:28) என்று அவர் அறிவிக்கும்போது ஒரு புரட்சிகரமான கருத்தைச் சொல்கிறார். அவருடைய காலத்திலேயே யூதர்களின் காலை ஜெபத்தில் ஒரு பகுதி இருந்திருக்கலாம்: அதில் பக்தியுள்ள மனிதன், தன்னைப் புறஜாதியாக அல்ல, யூதனாகவும், அடிமையாக அல்ல, சுயாதீனனாகவும், பெண்ணாக அல்ல, ஆணாகவும் படைத்ததற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி சொல்கிறான். இந்த மூன்று சிலாக்கியங்களும் இங்கே அழிக்கப்படுகின்றன: பவுலின் காலத்து யூத மார்க்கத்தில் அவை எவ்வளவு உண்மையாக இருந்தாலும் – கிறிஸ்துவுக்குள் அவை ஒழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யூத மார்க்கத்தில் ஆண்கள் மட்டுமே ஆபிரகாமோடு செய்யப்பட்ட உடன்படிக்கையின் காணக்கூடிய முத்திரையைத் தங்கள் சரீரத்தில் பெற்றார்கள். விருத்தசேதனம் இல்லாத பவுலின் சுவிசேஷத்தின் ஒரு விளைவு இதுதான்: பெண்களுக்கு மேலாக ஆண்களுக்கு இருந்த அப்படிப்பட்ட எந்த மதச் சிலாக்கியமும் ஒழிக்கப்படுகிறது. இன்றுவரை ஆசாரமான (ஆர்த்தடாக்ஸ்) யூதர்களிடையே ஒரு ஜெப ஆலயக் கூட்டம் முடிவெடுக்கத் தேவையான குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கை பத்து சுயாதீன ஆண்கள். பத்து ஆண்கள் வந்திருக்காவிட்டால் ஆராதனை தொடங்க முடியாது. (கிறிஸ்தவக் கூட்டங்களுக்கு "இரண்டு அல்லது மூன்று பேர்" என்ற கண்டிப்புக் குறைந்த எண்ணிக்கை நமக்கு இருப்பதைக் குறித்து நாம் மகிழலாம். அவர்கள் ஆண்களா பெண்களா என்று அங்கே எதுவும் சொல்லப்படவில்லை.) பவுலோ, கிறிஸ்தவப் பெண்கள் சபைக் கூட்டங்களில் பொறுப்புள்ள பங்கு வகிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார். பொது ஒழுங்கின் மேலுள்ள அக்கறையினால், அவர்கள் ஜெபிக்கும்போதோ

தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போதோ தங்கள் தலையை மூடிக்கொள்ளும்படி அவர் கேட்டுக்கொள்ளும்போது, **முக்காடு, அவர்கள் தங்கள் கிறிஸ்தவ சுயாதீனத்தை இவ்விதமாகச் செயல்படுத்த அவர்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தின் அடையாளம் – வேறொருவர் அவர்கள்மேல் அதிகாரம் கொண்டிருக்கிறார் என்பதன் அடையாளம் அல்ல.**

ஆராதனையில் பெண்களின் பங்கைப் பற்றிப் பவுல் வேறு இடங்களில் சொல்லும் எதையும், இந்த அடிப்படைக் கொள்கை அறிவிப்புகளுக்கு முரணான அர்த்தத்தில் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அவர்களுடைய பொதுச் சுயாதீனத்தின் மேல் இருப்பதாகத் தோன்றும் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் இது பொருந்தும்: 1 கொரிந்தியர் 14:34 ("சபைகளில் உங்கள் ஸ்திரீகள் பேசாமலிருக்கக்கடவர்கள்") மற்றும் 1 தீமோத்தேயு 2:11 ("ஸ்திரீயானவள் எல்லாவற்றிலும் அடக்கமுடையவளாயிருந்து, அமைதலோடு கற்றுக்கொள்ளக்கடவள்"). 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இன் பாடத்தைப் பற்றி ("மேற்கத்திய" கையெழுத்துப் பிரதி மரபு அதை வசனம் 40-க்குப் பின் வைக்கிறது), அல்லது மேய்ப்பர் நிருபங்களை (Pastoralbriefe) நேரடியாக யார் எழுதினார் என்பதைப் பற்றி, உண்மையில் விமர்சனக் கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-ஐ மூலபாடத்திலிருந்து நீக்கப் போதுமான ஆதாரங்கள் இல்லை. இந்த வசனங்களில் சொல்லப்படும் தடை, தீர்க்கதரிசன உரைகளின் மேல் தீர்ப்புச் சொல்வதை உள்ளடக்கிய கேள்விகளைக் கேட்பதைக் குறிக்கிறது (குறைந்தபட்சம் அதன் சூழல் அப்படிச் சுட்டுகிறது). மேய்ப்பர் நிருபங்களைப் பொறுத்தவரை, அவற்றை நாம் வேத நியதிக்குரிய (கானோனிய) வேதவாக்காகப் பெற்றிருக்கிறோம்; 1 தீமோத்தேயு 2:9-15-க்கும் அது பொருந்தும். கிரேக்கப் புதிய ஏற்பாட்டைத் தம் தாய்மொழியில் வாசித்த கிறிசோஸ்தோமோடு நான் உடன்பட விரும்புகிறேன்: 1 தீமோத்தேயு 2:9-10-இல் ஒரு அறிவுரை இருக்கிறது (அது 1 கொரிந்தியர் 11:2-16-இன் போதனையை மேலும் வளர்க்கிறது). பெண்கள் பொது ஜெபத்தில் பங்கெடுக்கும்போது அவர்களுடைய உடையும் நடத்தையும் தகுதியானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதே அது. ஆனால் இந்த அதிகாரத்தின் 11, 12 வசனங்களில், போதிக்கவோ ஆளுகை செய்யவோ பெண்களுக்கு மிகத் தெளிவாக அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. இரண்டு வாதங்களின் பொருத்தம் – (a) ஆதாம் ஏவாளுக்கு முன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான், (b) ஏவாள் உண்மையில் வஞ்சிக்கப்பட்டாள், ஆதாமோ தெய்வீகக் கட்டளையை மீறியபோது தான் என்ன செய்கிறான் என்று அறிந்திருந்தான் – உடனே தெளிவாகத் தெரிவதில்லை. முதலாவது, தலைப்பிள்ளையின் விசேஷ உரிமைகளை அங்கீகரிக்கும் சேஷ்ட புத்திர உரிமைக் கொள்கையின் ஆரம்பகால உதாரணம் என்ற கருத்தில் எனக்கு அவ்வளவு திருப்தி இல்லை.

விளக்கவுரை (எக்ஸிஜெஸிஸ்) பாடத்தின் அர்த்தத்தை அதன் முதன்மைச் சூழலில் தீர்மானிக்க முயல்கிறது. ஆனால் விளக்கவுரை தன் வேலையைச் செய்து முடித்த பிறகு, பாடத்தை நாம் பொருத்தும்போது புதிய ஏற்பாட்டை ஒரு விதிமுறைப் புத்தகமாகக் கையாளுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். புதிய ஏற்பாட்டின் பாடத்தை நம் சொந்தச் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தும்போது, நம் கர்த்தருடைய காலத்து வேதபாரகர்கள் பழைய ஏற்பாட்டைக் கையாண்டதுபோல அதைக் கையாள வேண்டியதில்லை. **ஒரு குறிப்பிட்ட**

சூழ்நிலையில் விசுவாசிகளுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும்படி

கருதப்பட்டதை, எல்லாக் காலங்களுக்கும் கட்டுப்படுத்தும்

நியாயப்பிரமாணமாக நாம் ஆக்கக்கூடாது.¹ (1 தீமோத்தேயுவில் பின்னால்

வரும் விதவைகளைப் பற்றிய கட்டளைகள் இன்று எழுத்தின்படி

நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதில்லை என்று பொதுவாக

ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது; ஆனாலும் அவற்றின் அடிப்படைக் கொள்கை

தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும்.) **தம்மால்**

மனந்திரும்பியவர்களை நியாயப்பிரமாணத்தின்

அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்க இவ்வளவு ஆர்வமாக இருந்த பவுல்,

பிற்காலத் தலைமுறைகளுக்கு நியாயப்பிரமாணம் கொடுப்பவராக

ஆக்கப்படுவது ஒரு முரண்நகை. ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் சில

வழிகாட்டுதல்களின் மூலம் காக்கப்படக்கூடிய ஆவியின் சுயாதீனம், ஒரு

புதிய சூழ்நிலையில் வேறு விதமான நடவடிக்கையைக் கோரக்கூடும்.

அப்போஸ்தல நிருபங்களில் உள்ள அம்சங்களில், இடம் சார்ந்த, தற்காலிகச் செல்லுபடி உள்ளவை எவை, உலகளாவிய, நிலையான செல்லுபடி உள்ளவை எவை என்று எந்த அளவுகோல்களால் நிச்சயமாகப் பிரித்தறியலாம் என்ற கேள்வி இயல்பாகவே எழுகிறது. இங்கே விரிவாக விவாதிக்க அந்தக் கேள்வி மிகப் பெரியது. ஆனால் பவுலின் எழுத்துகளைப் பொறுத்தவரை,

சுயாதீனத்தை அவர் உணர்ச்சிப்பூர்வமாக வலியுறுத்துவது ஒரு

நம்பகமான அளவுகோலைத் தருகிறது – ஒரு பக்கம் ஆவிக்குரிய

அடிமைத்தனத்திற்கும், மறுபக்கம் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடின்மைக்கும்

எதிரான உண்மையான சுயாதீனம். அந்த அளவுகோல் இதுதான்: பவுலின்

போதனையில் உண்மையான சுயாதீனத்தை முன்னேற்றும் எதுவும்

உலகளாவிய, நிலையான செல்லுபடி உள்ளது; உண்மையான

சுயாதீனத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதாகத் தோன்றும் எதுவும் இடம் சார்ந்த,

தற்காலிகச் சூழ்நிலைகளைக் குறிக்கிறது. (உதாரணமாக – வேறொரு

தலைப்புக்குச் சென்றால் – உணவு விஷயத்தில் ஒரு கிறிஸ்தவருடைய

சுயாதீனத்தின் மேல் உள்ள கட்டுப்பாடுகள், அவன் அல்லது அவள் அந்த

நேரத்தில் இருக்கும் சமூகத்தைப் பொறுத்தவை. அந்தக் கட்டுப்பாடுகளும் கூட,

எப்போதும் மற்றவர்களின் நலனைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்ற மேலான கொள்கையின் வெளிப்பாடே.)

புதிய ஏற்பாட்டை நாம் பொருத்தும்போது அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு முறையிடுவது இதை ஒப்புக்கொள்ளக் கோரலாம்: ஆவியானவர் தம் இறையாண்மையுள்ள பிரியத்தின்படி தனிப்பட்ட விசுவாசிகளுக்கு வெவ்வேறு வரங்களைக் கொடுக்கும்போது, அந்த வரங்கள் முழுச் சபையின் நன்மைக்காகச் செயல்படுத்தப்படவே நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. போதிக்கும் வரங்களையோ தலைமைத்துவ வரங்களையோ அவர் கிறிஸ்தவப் பெண்களுக்குக் கொடுக்காமல் வெளிப்படையாக நிறுத்தி வைத்திருந்தால், அதை அவருடைய சித்தத்தின் சான்றாக நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 12:11). **ஆனால் அனுபவம் காட்டுவது இதுதான்: அவர் இந்த வரங்களையும் மற்ற வரங்களையும் “பாகுபாடற்ற மதிப்புடன்” ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமமாகக் கொடுக்கிறார் – நிச்சயமாக எல்லாப் பெண்களுக்கும் அல்ல, அதுபோலவே எல்லா ஆண்களுக்கும் அல்ல. ஆகவே பெண்களின் ஊழியம் பற்றிய இந்தக் கேள்வியில், ஜெபிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் அனுமதித்து, போதிக்கவோ வழிநடத்தவோ அனுமதிக்காத ஒரு இடைநிலையிலோ சமரசத்திலோ திருப்தியடைவது திருப்தியளிக்காதது.**

நான் இதையும் சேர்த்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்: புதிய ஏற்பாட்டை நாம் பொருத்தும்போது இந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு முறையிடுவது, ஒரு உள்ளூர் சபையின் ஒற்றுமைக்கு ஆபத்து விளைவிக்கும் எதையும் செய்யக்கூடாது என்றும் கோருகிறது. இந்தக் கட்டுரையில் சுட்டிக்காட்டப்படுவதுபோல வேதவாக்கியங்களைப் புரிந்துகொள்கிறவர்களுக்கு அப்படி விளக்கும் சுயாதீனம் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்தப் புரிதல் சபையில் பொதுவான ஏற்பைப் பெறும்வரை, அவர்கள் வேகத்தைக் கட்டாயப்படுத்தவோ வேதவாக்கியங்களைப் பற்றிய தங்கள் புரிதலைத் திணிக்கவோ முயலக்கூடாது. அந்த ஏற்பு வந்துவிட்டால், அதைத் திணிக்க வேண்டிய அவசியமே இருக்காது.

IV. பெண்களின் ஆசாரியத்துவம்

இங்கிலாந்து திருச்சபையிலும் (Church of England) அதைப் போன்ற சபைக் குழுக்களிலும் பெண்களை ஆசாரிய (குரு) பதவிக்கு அனுமதிப்பது பற்றிய சமீபத்திய விவாதங்கள், நாம் பகிர்ந்துகொள்ளாத ஒரு கிறிஸ்தவ ஆசாரியத்துவக் கருத்திலிருந்தே பெரும்பாலும் எழுகின்றன. ஒரு சுயாதீன சபைப் போதகர் செய்யும் கிட்டத்தட்ட எல்லாப் பணிகளையும் பெண்கள் சபையில் செய்யலாம் என்று இந்த விவாதங்களில் பலர் வெளிப்படையாக

ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஒரு பெண் செய்யக்கூடாத ஒரே காரியம் நற்கருணையை (திருவிருந்தை) நடத்துவது.

அப்படிப்பட்ட நிலைப்பாட்டில் உள்ளடங்கியிருக்கும் ஆசாரியத்துவக் கருத்து, தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில ஆண்கள் பக்திவிநயமாக அபிஷேகம் (குருப்பட்டம்) பெறும் ஒரு தனிப்பட்ட நிலை என்பதாகும். இந்தக் குருப்பட்டத்திலிருந்து பெண்களை விலக்குவது பலவிதமான வாதங்களால் நியாயப்படுத்தப்படுகிறது; அவற்றில் சில மற்றவற்றைவிடக் குறைவாகவே நம்பவைக்கின்றன. அப்படி குருப்பட்டம் பெற்ற ஒரு ஆசாரியர் இருந்து செயல்படாவிட்டால், ஒரு திருவிருந்து ஆராதனை முறைகேடானது, ஒருவேளை செல்லாதது என்றம்கூட வாதிடப்படுகிறது.

“இது நம்மைச் சம்பந்தப்படுத்தாத கேள்வி” என்று நாம் சொல்லலாம்: எல்லா விசுவாசிகளின் ஆசாரியத்துவத்தை நாம் விசுவாசிக்கிறோம்; வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு ஆசாரிய வகுப்பை நாம் அங்கீகரிப்பதில்லை. அப்படியானால், நம்முடைய திருவிருந்து ஆராதனைகளில் ஒன்றில் ஒரு பெண் அப்பத்திற்காக ஸ்தோத்திரம் செலுத்தி, சபைக்குப் பகிர்ந்தளிக்கும் முன் அதைப் பிட்டால் அது சரியா? நம் சகோதரர்களில் சிலர் – ஒருவேளை மனமில்லாமல் – இதைத் தவிர மற்ற எதையும் ஒரு பெண்ணுக்கு அனுமதிப்பார்கள் என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். (நான் அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்தால் மன்னிப்புக் கேட்கிறேன்; ஆனால் சில வேளைகளில் எனக்கு அப்படித்தான் தோன்றுகிறது.) ஆனால் ஏன்? பந்தியில் செலுத்தப்படும் ஸ்தோத்திரமும், ஆயத்தமாக அப்பத்தைப் பிப்பதும், அவற்றைச் செய்யும் நபர் அங்கே இருக்கும் மற்ற விசுவாசிகளின் – தங்கள் பொதுவான ஆசாரியத்துவத்தைச் செயல்படுத்துகிறவர்களின் – பிரதிநிதியாக அவற்றைச் செய்யும் அளவுக்கு மட்டுமே ஆசாரியச் செயல்கள். ஆனால் கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதியாக அல்ல; அவர் தம் பந்தியில் உண்மையாகவே பிரசன்னமாயிருக்கிறார், அவரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த யாரும் தேவையில்லை. நம் பொதுவான ஆசாரியத்துவத்தில் பங்குள்ள ஒரு கிறிஸ்தவப் பெண்ணும், ஒரு கிறிஸ்தவ ஆணைப் போலவே, தன் உடன் விசுவாசிகளின் சார்பில் அப்படிப்பட்ட ஒரு பிரதிநிதித்துவச் செயலை ஏன் செய்யக்கூடாது? **இது சொல்லணிக் கேள்வி அல்ல; வேதாகமத்திலிருந்து ஒரு பதிலை நான் விரும்புகிறேன்.**

நம்முடைய சில பெண்கள் மாநாடுகளில், நிகழ்ச்சியின் மற்ற எல்லாப் பகுதிகளையும் பெண்கள் மிகத் திறமையாக நடத்துகிறார்கள் என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டது; ஆனால் திருவிருந்து ஆராதனையை நடத்த ஒன்றிரண்டு “பெயருக்கான” ஆண்களை அழைத்து வருவது விரும்பத்தக்கது என்று கருதப்படுகிறது. இது ஒருங்கிணைப்பாளர்களின் தவறு அல்ல. பெண்கள்

திருவிருந்து ஆராதனையை நடத்துகிறார்கள் என்று தங்கள் ஆவிக்குரிய தலைவர்கள் நினைத்தால், தங்கள் சகோதரிகளில் சிலர் பங்கேற்பதிலிருந்து தடுக்கப்படுவார்கள் என்று அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

ஜே. என். டார்பி (J. N. Darby) நிச்சயமாகப் பெண்ணுரிமைவாதி அல்ல; ஆனால் அவருக்கு வலுவான பொது அறிவு இருந்தது. ஒரு பெண் ஒரு பாடலைத் தொடங்குவதுகூடச் சற்றுப் பொருத்தமற்றது என்று அவர் கருதினார்; “ஆனால் அவள் அதை அடக்கமாகச் செய்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை” என்று சேர்த்துச் சொன்னார். ஆனால் ஆண்கள் இல்லாதபோது கிறிஸ்தவப் பெண்கள் ஒன்றாகத் திருவிருந்தில் பங்கெடுக்கலாமா என்று கேட்கப்பட்டபோது அவர் சொன்னார்: “மூன்று பெண்கள் ஒரு தனித் தீவில் இருந்தால், அவர்கள் அதைத் தனிப்பட்ட முறையில் செய்யும்பட்சத்தில், ஒன்றாக அப்பம் பிடக்கூடாது என்பதற்கு எனக்கு ஒரு காரணமும் தெரியவில்லை.” இதில் அவர் தம் பொது அறிவைக் காட்டினார். நிச்சயமாக, ஒரு தனித் தீவில் தனியாக இருந்தால், அவர்கள் அதைத் தனிப்பட்ட முறையில் அல்லாமல் வேறு விதமாகச் செய்ய முடியாது; தண்ணீரால் சூழப்படாத வேறு தனித் தீவுகளும் இருக்கின்றன.

V. சகோதரர்களின் பாரம்பரியங்களும் நடைமுறைகளும்

ஜே. என். டார்பியைக் குறிப்பிட்டது, சகோதரர் இயக்கம் – (உதாரணமாக) குவேக்கர்களைப் போலல்லாமல் – ஆரம்பத்திலிருந்தே ஆண் ஆதிக்கம் உள்ளதாக இருக்கும் போக்கைக் கொண்டிருந்தது என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தலாம். தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அந்தச் சீமாட்டியை, பவர்ஸ்கோர்ட் விஸ்கவுண்டஸ் தியோடோசியாவை (Theodosia, Viscountess Powerscourt) நான் மறக்கவில்லை; ஆனால் அவளும் “தன் இடத்தை அறிந்திருந்தாள்”.

இரண்டு காரணிகள் இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையை

நிலைநிறுத்தியிருக்கின்றன: ஒன்று, நம் (சகோதரர்) இயக்கத்தில்

தொடர்ந்து இருக்கும் உயர்திருச்சபை (High Church) பாரம்பரியம்;

மற்றொன்று, வேதவாக்கியங்களை நாம் பொருத்தும் முறையில் உள்ள

வேதபாரகத்தனம் (நியாயப்பிரமாணவாதம் என்று சொல்லாவிட்டாலும்).

உண்மையில் குறிப்பிடத்தக்க விதிவிலக்குகள் இருந்தன. பெர்லினில் ஹோஹென்ஷ்டாவ்ஃபென் தெருவில் இருந்த சகோதரர் சபை, டோனி ஃபோன் ப்ளூஹர் (Toni von Blücher – வாட்டர்லாவில் வெலிங்டனுடன் இணைந்து போரிட்டவரின் பெண் வழித்தோன்றல்) மற்றும் ஒத்த மனமுள்ள சில பெண்களால் நிறுவப்பட்டது. ஒரு ஆண் அவர்கள் ஐக்கியத்தில் சேர்ந்தபோது, அவன் (அவர்களுக்கு மாறாக) எவ்வளவு வரமற்றவனாக இருந்தான் என்றால், அவன் இருந்தது அவர்கள் நடைமுறையில் எதையும் மாற்றவில்லை.

ஸ்காட்லாந்தின் வடகிழக்கில் – அபர்டீன்ஷையரின் ரைனியில் (Rhynie) – இருந்த ஒரு சகோதரர் சபையைப் பற்றியும் எனக்குத் தெரியும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசிக் காற்பகுதியில் அது ஆண்களுக்குப் போலவே பெண்களுக்கும் ஊழியம் செய்யும் சுயாதீனத்தைக் கொடுப்பதில் உறுதியாக நின்றது. என் இளமையில் மிக வயதான ஒரு சீமாட்டியை நான் அறிந்தேன் – திருமதி லண்டின்-பிரவுன் (Lundin-Brown); அவர் கோடைக்காலத்தை எங்கள் பகுதியில் கழிப்பது வழக்கம். அவருடைய கிறிஸ்தவ ஊழியம் 1859-ஆம் ஆண்டின் எழுப்புதலுக்கு வெகு முன்பே தொடங்கியிருந்தது. சுவிசேஷத்தைப் பகிரங்கமாக அறிவிப்பதில் அவருக்கு இருந்த வைராக்கியத்தின் மத்தியிலும் அவர் சகோதரர்களின் ஐக்கியத்தை அனுபவித்தார். நான் அவரை அறிந்த காலத்தில் அவர் நூறு வயதை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தார்; தம் பிரசங்க ஊழியத்தைத் தொடர முடியவில்லை. ஆனாலும் வடக்கு ஸ்காட்லாந்தின் மிகப் பாரம்பரியமான சகோதரர் சபைகளின் ஜெபக் கூட்டங்களில் சத்தமாக ஜெபித்துப் பங்கெடுப்பதிலிருந்து அவரை யாரும் தடுக்க முடியவில்லை. வளைந்து கொடுக்காத மனவுறுதி உள்ள ஒரு வயதான சீமாட்டி எதையும் சாதித்துவிடலாம்!

அந்தக் காலத்தில் பெரும்பாலான சபைப் பிரிவுகளுக்கு இப்படிப்பட்ட சுயாதீனத்தின் செயல்பாடு வழக்கத்திற்கு மாறானது. ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மனப்பான்மைகள், முதல் நூற்றாண்டின் கொள்கைகளிலிருந்து தெளிவாகப் பிரித்தறியப்படாத இடங்களில் நிலைத்திருக்கும் போக்குடையவை.

முடிவுரை

முந்தைய காலங்களின் கலாச்சாரச் சார்பைப் பற்றி இந்தக் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் சொல்லப்பட்டது நம்முடைய இன்றைய காலத்திற்கும் பொருந்தும். நாமும் கலாச்சாரத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; நாம் அதைக் கவனிப்பதில்லை, அவ்வளவுதான். பெண் விடுதலை இயக்கம் நம் நடைமுறைகளை மட்டுமல்ல, நம் சொற்களஞ்சியத்தையும் வடிவமைத்திருக்கிறது. ஆனால் நாம் இப்போது சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பது போன்ற மிக முக்கியமான ஒரு விஷயத்தில், ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலால் அல்ல, சமகால உலக இயக்கங்களால் நம் சிந்தனையிலும் நடைமுறையிலும் நாம் செல்வாக்குப் பெற்றால் அது வருந்தத்தக்கது. நம் கர்த்தருடைய ஊழியத்தின் மூலமும் அவருடைய ஊழியக்காரனாகிய பவுலின் ஊழியத்தின் மூலமும் ஆவியானவர் இன்று ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தம் விடுதலையளிக்கும் வார்த்தையைப் பேசுகிறார். **இந்த ஊழியமும் இந்த**

விடுதலையளிக்கும் வார்த்தையும் நமக்காக வேதவாக்கியங்களின் பக்கங்களில் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன: வேதவாக்கியங்களைச் சரியாகப் பயன்படுத்துவது என்றால், ஆவியானவர் அவற்றின் மூலம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் சபைகளுக்குச் சொல்வதைக் கேட்பது, அதுபோலவே முதல் நூற்றாண்டின் சபைகளுக்கு அவர் சொன்னதையும் கேட்பது.

எஃப். எஃப். புரூஸ் (F. F. Bruce) பற்றிய ஒரு பின்னூரையிலிருந்து: அவருடைய சபைப் பாரம்பரியம் பெண் விடுதலை இயக்கத்தின் முன்வரிசையில் நின்றதில்லை என்றாலும், சபை ஊழியத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும், பொது மற்றும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் பெண்களும் ஆண்களும் முழுமையாகப் பங்கெடுக்க வேண்டும் என்று அவர் விசுவாசித்தார். “தனிப்பட்ட முறையில், சபை ஊழியத்தில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே கொள்கை அளவில் வேறுபாடு காட்டும் ஒரு நிலைப்பாட்டை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது ... சுவிசேஷக் கிறிஸ்தவர்கள் பொதுவாக விசுவாசிப்பதுபோல, கிறிஸ்தவ ஆசாரியத்துவம் எல்லா விசுவாசிகளும் பங்குபெறும் ஒரு சிலாக்கியம் என்றால், ஒரு கிறிஸ்தவப் பெண் ஒரு கிறிஸ்தவ ஆணுக்குரிய அதே நிபந்தனைகளின்படி தன் ஆசாரியத்துவத்தைச் செயல்படுத்தக்கூடாது என்பதற்கு எந்தக் காரணமும் இருக்க முடியாது.”

ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf, 9 ஏப்ரல் 2021 hj-ronsdorf@t-online.de

மூலம்: © 1982 Partnership (<http://www.partnershipuk.org/>). அனுமதியுடன் வெளியிடப்படுகிறது.

டிசம்பர் 2007-இல் ராபர்ட் ஐ. பிராட்ஷா (Robert I. Bradshaw) இணையத்திற்காகத் தயாரித்தது. <http://www.biblicalstudies.org.uk/>

குறிப்புகள்

1. மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு: சமீபத்தில் ஒரு பிரசங்கத்தில் நான் கேட்டதுபோல, வேதாகமத்தை ஒரு சமையல் புத்தகம் போலக் கையாளக்கூடாது. மாறாக, ஆவியின் சுயாதீனத்திலும், தேவனுடைய ஜீவனுள்ள வார்த்தையாகிய (லோகோஸ்) இயேசு கிறிஸ்துவோடு உள்ள ஜீவனுள்ள உறவிலும், வார்த்தையை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு வாழ வேண்டும்.